

KU ZBAWIENIU

KU CNOTOM I WARTOŚCIOM

POKORA

- Dwóch rzeczy nauczał przede wszystkim Zbawiciel: łagodności ducha i pokory serca. Pierwsza służy do temperowania zła, które cierpimy, druga chroni dobro, które czynimy.
- Im bardziej dusza zna nieskończoną wielkość Boga, tym bardziej się uniaża; a im bardziej się uniaża, tym bardziej się wznosi i rośnie w poznaniu pana.
- Pokora jest okiem duszy, które objawia człowiekowi jego kondycję i stan, w którym się aktualnie znajduje. **(św. Albert Wielki)**
- Wyniosły ufa swoim siłom, dlatego upada; ale pokorny, który ufa jedynie Bogu, nawet gdyby zaatakowały go najstraszliwsze pokusy, jest silny i nie upadnie, mówiąc zawsze: „Mogę wszystko w tym, który mnie umacnia”. **(św. Alfons)**
- Kto chce najwyższy szczyt osiągnąć, niech chodzi po ziemskich ścieżkach pokory. **(św. Ambroży)**
- Dobroć i pokora są najmilsze Bogu i ludziom. Człowiek dojrzewa w pokorze serca.
- Są dwie rzeczy, które powinny naprowadzić nas na pokorę: ubóstwo naszego istnienia oraz szybko uciekające życie. **(św. Antoni Padewski)**
- Jeśli chcesz być wielki, zaczynaj od rzeczy małych. Zakładaj głęboki fundament pokory, skoro zamierzasz budować wysoko.

- Każdy musi szukać miary swej pokory wedle wielkości swego stanowiska, które im jest wyższe i wspanialsze, tym bardziej jest wystawione na niebezpieczeństwa pychy i jej skutki.
- Największa siła spoczywa w pokorze, pycha jest zawsze słabą.
- Pokora czyni ludzi podobnymi do aniołów, pycha aniołów przemienia w szatanów.
- Pokora jest właściwością dusz wielkich, pycha zaś jest urojoną wielkością dusz słabych.
- Strumień łaski nie wspina się na wzgórza pychy, lecz spływa w doliny pokory. **(św. Augustyn)**
- Jak woda gromadzi się w dolinach, tak łaska Ducha Świętego gromadzi się w sercach pokornych. **(św. Bonawentura)**
- Pokora była zawsze i jest koniecznie potrzebna do świętości, a pycha i w niebie ostać się nie mogła. **(św. Cyprian)**
- Pokora, która jest sprzeczna z miłością, nie może być pokorą cnotliwą.
- Bez pokory nie byłoby Boga, który stał się człowiekiem, ani człowieka, który Bogu by się podobał.
- Prawdziwie pokorny nie pragnie się takim okazywać przed ludźmi, bo prawdziwa pokora nie tylko inne cnoty ukrywa, ale także siebie.
- Niech wasza pokora będzie szlachetniejsza i wspaniałomyślna. Niech nie robi nic dla pochwały, ze strachu, że zostanie pochwalona – róbcie tylko, co trzeba. **(św. Franciszek Salezy)**
- Ten jest prawdziwie pokorny, kto wymówki, nagany i posądzenia spokojnie znosi. **(św. Franciszek z Asyżu)**
- Nigdy się przed nikim nie płaszczę. Nie znoszę pochlebstw, a pokora jest tylko prawdą, nie ma w prawdziwej pokorze płaszczenia się, choć się uważam za najmniejszą w całym klasztorze, to z drugiej strony cieszę się godnością oblubienicy Jezusa... **(św. Faustyna Kowalska)**

- Kto kocha Boga, chwali Boga; kto kocha siebie, chwali siebie. Miłość własna rodzi pychę, miłość Boga pokorę.
- Chcąc szukać złota lub łowić perły, należy się zniżyć: albo w głąb ziemi albo w głąb morza. Tak samo skarby duchowe tylko uniżeniem się możemy uzyskać. **(św. Ignacy)**
- Bóg sprzeciwia się pysznym, pokornym zaś daje łaskę. **(św. Jakub, Jk 4, 6)**
- Choćbyś złączył z sobą post, jałmużnę, czystość i wszelkie inne cnoty, a pokory nie miał, to wszystko się rozsypie w pył i zginie.
- Człowiek pokorny i skruszony nie będzie się wynosił nad innych, nie będzie się gniewał, nie będzie nienawidził bliźniego, ani nie podda się żadnej innej namiętności.
- Jak pycha jest źródłem wszelkiego zła, tak pokora początkiem wszelkiej cnoty.
- Pokora jest matką mądrości. **(św. Jan Chryzostom)**
- Pokora jest jak waga: im bardziej obniża się z jednej strony, tym bardziej podnosi z drugiej.
- Pokora jest jak sznurek różańca, jeżeli sznurek się zerwie, paciorki się rozsypią; jeżeli zaniechamy pokory, znikną wszystkie cnoty. **(św. Jan Maria Vianney)**
- Bóg, aby kochać duszę, nie patrzy na jej wielkość, ale na jej pokorę.
- Tego, czego się domagasz i najbardziej pragniesz, nie znajdziesz w tym życiu ani nawet wzniośle kontemplując, ale w głębokiej pokorze i serdecznym poddaniu się. **(św. Jan od Krzyża)**
- Bądź pokorny, a Jego nadzwyczajnego poparcia nigdy ci nie zabraknie.
- Być pokornym nie oznacza być udręczonym lub bojaźliwym.
- Nie jesteś pokorny, kiedy się unizas, ale kiedy cię unizają i znosisz to dla Chrystusa.

- Im bardziej mnie wywyższają, Jezu mój, tym bardziej uniżaj mnie w moim sercu, uświadamiając mi to, czym byłem i to, czym byłbym, gdybyś mnie zostawił.
- Pokora jest prawdą na drodze walki ascetycznej.
- Pokora jest jedną z najlepszych dróg, którymi dochodzi się do pokoju wewnętrznego. Powiedział Pan: „Uczcie się, ode mnie, iż jestem cichy i pokornego serca, a znajdziecie odpoczynek dla dusz waszych
- Pokora rodzi się z poznania Boga i poznania siebie samego. **(bł. Josemaria Escriva)**
- Ścieżką pokory dochodzi się wszędzie..., głównie zaś do Nieba.
- Zdobyta wiedza prowadzi nas ku pokorze, jak gdyby ująwszy za rękę. **(bł. Josemaria Escriva)**
- Króla bardziej zdoobi pokora, niż znacznym czyni purpura. **(bł. Wincenty Kadłubek)**
- Boże, obdarz mnie pokorną prostotą, niech się nie cenię wyżej nad to, co jestem i nie wydamę się na zewnątrz innym, jakim jestem przed Tobą, który przenikasz tajniki serca mojego. **(św. Rafał J. Kalinowski)**
- Dzięki poznaniu siebie samego człowiek staje się pokorny, nie zadziera głowy i nie nadyma się pychą, ale schyliwszy pokornie głowę przyznaje, że działa w nim dobroć Boża. **(św. Katarzyna ze Sieny)**
- Chętnie przyjmuj wszelkie okazje do upokarzania. Nie zrażaj się na : przykre słowo, rozkazujący ton; nieuszanowanie, tak jak byś chciał.
- Im kto pokorniejszy, tym większą świętość osiągnie.
- Jeżeli Pan Jezus umył nogi Judaszowi, przed jakim upokorzeniem możesz się cofnąć ty?
- Naprzód cierpliwie, potem chętnie, bez trudności, na koniec z weselem przyjmować okazję do wzgardy i poniżenia = doskonała pokora.
- Pokora fundamentem wszystkich cnót.

- Pokora Niepokalanej spowodowała Macierzyństwo Boże: „Quia ancillam humilem...”
- Tylko pokorny jest spokojny. **(św. Maksymilian Maria Kolbe)**
- Każdy akt pokory, zaparcia, posłuszeństwa lub umartwienia, a szczególnie świętego ubóstwa jest cegiełką do naprawy Domu Bożego przyniesioną.
- Należy być pokornym w całym przestawianiu z ludźmi, z nikim się nie sprzeczać, każdemu ustępować, nikogo nie lekceważyć, mowy drugim nie przerywać, wszystkie upokorzenia, skądkolwiek bądź spadły, spokojnie a nawet wesoło znosić.
- Nadrabiaj pokorą, czego ci braknie w doskonałości.
- Trzymaj się drogi prostoty i pokory, bo to jest droga najpewniejsza. **(bł. Honorat Koźmiński)**
- Dusza pokorna o sobie nie mówi ani dobrze, ani źle.
- Pokora jest korzeniem wszystkich cnót. Cnota, która nie wyrasta z tego korzenia, nie jest cnotą, choćby nawet za cnotę w oczach ludzkich uchodziła.
- Pokora nie dowierza własnym siłom, ale liczy z niezachwianą ufnością na pomoc Bożą.
- Pokorny zawsze w sobie winę znajdzie, a pyszny – zawsze w innych. To jest dobry kamień probierczy pokory!
- Wszelkie wady, słabości, niedoskonałości innych tają jak śnieg w słońcu w niewidzialnych promieniach prawdziwej pokory. **(bł. Urszula Ledóchowska)**
- Nie będzie trwałości i wzrostu naszych dzieł i instytucji, jeżeli nie damy im za fundament cnoty pokory. **(bł. Jerzy Matulewicz)**
- Nie gońcie za wielkością, lecz niech was pociąga to, co pokorne! **(św. Paweł, Rz 12, 16)**

- Niczego nie pragnąc dla niewłaściwego współzawodnictwa ani dla próżnej chwały, lecz w pokorze oceniając jedni drugich za wyżej stojących od siebie. **(św. Paweł, Flp 2, 3)**
- Pokora i miłość idą w parze. Pierwsza przynosi chwałę, a druga uświęca. **(bł. Ojciec Pio)**
- Kochajcie i praktykujcie prostotę i pokorę – i nie dbajcie o osąd świata, ponieważ gdyby ten świat nie miał nic do powiedzenia przeciwko nam, nie byłibyśmy prawdziwymi sługami Bożymi.
- Pokora i czystość obyczajów są skrzydłami, na których wznosimy się aż do Boga i prawie zostajemy ubóstwieni.
- Popatrzmy najpierw w górę, a później na siebie samych. Nieskończona odległość, między niebem, a ziemią rodzi pokorę.
- Prawdziwa pokora serca to ta, która jest odczuwana i przeżywana, a nie ta na pokaz. Trzeba zawsze upokarzać się przed Bogiem, ale nie tą pokorą fałszywą, która prowadzi do zniechęcenia, rodząc przygnębienie i rozpacz.
- Z miłością upokarzaj się zawsze przed Bogiem, ponieważ Bóg ubogaca swoimi darami i mówi do tego, kto zachowuje swe serce pokorne wobec Niego. **(bł. Ojciec Pio)**
- Wszyscy zaś wobec siebie wzajemnie przyobleczcie się w pokorę. Bóg bowiem pysznym się sprzeciwia, a pokornym łaskę daje. **(św. Piotr Apostoł, 1 P 5, 5)**
- Bóg dopuszcza wiele, aby zachować nas w pokorze.
- Człowiek pokorny nie zna żadnego lęku przed ludźmi; jedyną jego troską jest to, aby Bóg był z niego zadowolony.
- Dalszym skutkiem pokory jest pokój duszy.
- Pokora chce wychować takich ludzi, którzy przed Bogiem będą dziećmi, a przed światem bohaterami.
- Szukałam prawdy. Zrozumiałam pokorę! **(św. Teresa z Lisieux)**

- Oznaką prawdziwej pokory jest to, że człowiek nie wynosi się ponad drugich, że nie ściąga na siebie uwagi i że unika wszystkiego, co mogłoby rzucać się w oczy. **(bł. Rupert Mayer)**
- Fundamentem gmachu doskonałości jest pokora.
- Prawdziwa pokora na tym głównie się zasadza, byśmy zawsze ochotnie gotowi byli na wszystko, cokolwiek Pan z nami zrobić zechce i zawsze uznawali siebie za niegodnych nazwania sługami Jego.
- Wielki to istotnie dowód pokory, widzieć siebie obwinianym i potępionym bez winy, a milczeć. **(św. Teresa z Avili)**
- Uniżanie się i dążenie zawsze w dół jest środkiem samym w sobie, aby służyć Bogu i ściągać na swoje prace błogosławieństwa. **(św. Wincenty a Paulo)**
- Najmilsi stajemy się dla ludzi i dla Boga wtedy, gdy zasługą życia jesteśmy wielcy, a pokorą najniżsi.
- Nie naśladowuj tej pokory, która objawia się na zewnątrz udanymi gestami lub złamanym sercem, lecz tę, która się wyraża czystym uczuciem serca. **(św. Hieronim)**
- Czy potrafisz znieść te upokorzenia w sprawach bez znaczenia, których domaga się Bóg, a które nie zaciemniają prawdy? – Nie? To znaczy, że nie kochasz cnoty pokory!
- Pokorny i radosny śpiew Maryi w *Magnificat* przypomina nam nieskończoną wielkoduszność Pana wobec tych, którzy stają się jako dzieci, którzy się poniżają, którzy szczerze uznają swoją nicość.
- Pokora pomaga każdej duszy nie zniechęcać się własnymi błędami. Prawdziwa pokora prowadzi ... do prośby o przebaczenie.
- Pycha paraliżuje miłość. – Proś codziennie Pana o cnotę pokory dla siebie i dla innych, gdyż z wiekiem pycha narasta, jeśli nie jest na czas pokromiona.
- Szczera pokora: cóż może zmartwić tego, kto z rozkoszą przyjmuje obelgi, gdyż wie, że nie jest godzien innego traktowania.

- Szczere oddanie się innym jest tak skuteczne, że Bóg nagradza je pokorą pełną radości. **(bł. Josemaria Escriva)**
- Jest pewna różnica między cnotą pokory i poniżeniem, ponieważ pokora jest uznaniem własnego poniżenia; otóż wysokim stopniem pokory jest nie tylko uznanie własnego poniżenia, ale i pokochanie go. **(bł. Ojciec Pio)**
- Cała budowa duchowa wspiera się na pokorze; im bliżej dusza przystąpi do Boga, tym więcej powinna wzrastać w cnotcie pokory, gdyż w przeciwnym razie wszystko budowanie rozsypie się w gruzy.
- Dopóki żyjemy na tej ziemi, nie ma nic, co by nam było bardziej potrzebne niż pokora.
- Miejmy pokorę i jeszcze raz pokorę. Pokorą Pan daje się przekonać i spełnia wszystko, czego pragniemy.
- Pokora jest lekarstwem na wszelkie nasze rany; jeśli mamy ją prawdziwą, boski nasz Lekarz przyjdzie w końcu niezawodnie i nas uzdrowi.
- Prawdziwa pokora nie wprowadza zamieszania wewnętrznego, ani niesmaku, ani ciemności, ani oschłości, ale na odwrót – przynosi duszy wesele, pokój, słodycz i światło. **(św. Teresa z Avili)**
- We wszystkich moich czynach i we wszystkich moich słowach, i we wszystkich moich myślach obdarz mnie dobry Boże, sercem pokornym, skromnym, cichym, zgodnym, cierpliwym, miłosiernym, łaskawym, czułym i litościwym, tak abym zakosztował Ducha Świętego.
- Chrystus wódz uczy przede wszystkim swoim własnym przykładem, że Jego żołnierz powinien przyjąć pokorę jako punkt wyjściowy, ponieważ jest ona jak gdyby fundamentem wszystkich cnót i dzięki niej można wspinać się bezpiecznie na wyższe poziomy. **(św. Tomasz More)**

